

Arrest

nr. 306 169 van 6 mei 2024
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. In de zaak X:
ten kantore van advocaat A. CEREPANOV
Borsbeeksebrug 28
2600 BERCHEM

2. In de zaak X:
ten kantore van advocaat E. VANDERHAEGEN
Berckmansstraat 89
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 28 december 2023 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 maart 2024 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. VANDERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 14 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 9 augustus 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 november 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren (...) 2005, in de hoofdstad van Ethiopië, namelijk Addis Abeba. Uw moeder is etnisch Tigray en uw vader is Amhaars. U heeft uw vader nooit gekend. U groeide op in Addis Abeba, en u woonde de laatste jaren in de wijk Piazza. U studeerde aan de middelbare school tot uw vertrek uit Ethiopië, in het jaar 2018. U was toen dertien jaar oud.

U vertrok in het jaar 2018 naar Italië met geldig paspoort en Italiaans Visum omwille van medische redenen. Uw moeder vergezelde u. In Italië werd u geopereerd aan uw rug gezien u scoliose heeft. U reisde daarna samen met uw moeder naar Oostenrijk en jullie dienden er een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van de Dublin-procedure werden jullie echter naar Italië teruggeleid. Jullie dienden opnieuw een verzoek in, maar jullie verzoek werd afgewezen. Uw moeder ging in beroep tegen de beslissing, maar uiteindelijk duurde de procedure te lang en jullie besloten in het jaar 2022 naar Frankrijk te reizen. In de maand augustus van het jaar 2023 verliet u uw moeder en reisde u naar België. U heeft sindsdien geen contact meer met haar. U diende op 14 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in, in België.

Sinds u in Europa verblijft werd uw zus in Ethiopië twee maal gearresteerd. De eerste keer werd ze vier à vijf maanden opgesloten omdat ze Tigrinya sprak. Ze werd uiteindelijk vrijgelaten omdat ze niets te maken had met de politiek. Ze werd een tweede keer gearresteerd nog voor u naar België kwam. U weet niet of ze op heden al is vrijgelaten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn vertrokken uit uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, om medische redenen (zie notities CGVS, p.8-9 en p.15). U heeft immers scoliose en werd in de stad Triëst, in Italië, geopereerd aan uw rug (zie notities CGVS, p.5). U vreest bij terugkeer naar Ethiopië (1) niet de juiste behandeling te kunnen krijgen voor uw medische problemen (zie notities CGVS, p.8-9), en (2) niet meer te kunnen studeren en geen werk te kunnen vinden (zie notities CGVS, p.16). Ten derde, stelde u dat het land niet stabiel is en dat er telkens oorlog uitbreekt.

Betreft de ernst en behandeling van uw medische problemen, en de gevolgen van deze problemen bij terugkeer naar Ethiopië (zie notities CGVS, p.8-9), dient het hierna volgende opgemerkt. Gevraagd om welke redenen u niet bent teruggekeerd naar Ethiopië nadat u werd geopereerd aan uw rug, antwoordde u dat u geen kans heeft om er verzorging te krijgen, mocht u – bijvoorbeeld - vallen of mocht uw rug opnieuw medische zorgen nodig hebben (zie notities CGVS, p.8). Daarenboven, stelde u dat de gezondheidsorganisatie die ervoor gezorgd heeft dat u voor behandeling naar Italië kon gaan (zie notities CGVS, p.5) u geen tweede keer zou kunnen helpen. Gesteld dat de operatie aan uw rug reeds werd uitgevoerd en gevraagd om welke redenen ze u in Ethiopië niet zouden kunnen helpen met de verdere behandeling en nazorg, antwoordde u dat u denkt dat ze u niet kunnen behandelen in Ethiopië gezien u naar Italië moest gaan voor een operatie. U vreest eveneens dat zij u niet kunnen behandelen wanneer iets zou misgaan of mislukken. In Europa bent u steeds naar een fysiotherapeut gegaan ter nazorg. Gevraagd of er in Ethiopië geen fysiotherapeuten zijn, antwoordde u het niet te weten. U stelde dat u denkt dat er in Ethiopië niet genoeg capaciteit is voor goede gezondheidszorg en dat dit de reden is dat ze u in Ethiopië niet zouden kunnen helpen (zie notities CGVS, p.9). Aldus, dient opgemerkt dat uw vrees voor een gebrek aan medische behandeling in Ethiopië niet in verband staat met één van de vijf redenen voor internationale bescherming die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. In die zin, dient u zich voor een beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Wat betreft uw verklaringen niet meer te kunnen studeren bij terugkeer naar Ethiopië of er geen werk te kunnen vinden, dient opnieuw vastgesteld dat deze door u genoemde problemen niet in verband staan één van de vijf redenen voor internationale bescherming die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet,

namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Gevraagd om welke redenen u denkt dat u niet meer zou kunnen studeren in Addis Abeba, antwoordde u dat u eerst een woning moet hebben in Addis Abeba en ook moet betalen voor uw scholing (zie notities CGVS, p.16). Bijgevolg, zou u dus ook moeten werken, maar werk vinden is zeer moeilijk in Ethiopië, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.16-17). U verklaarde dat het leven [in Ethiopië] praktisch onbetaalbaar is en dat ook werk en school combineren zeer moeilijk is (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd of u niet bij uw zus of broer in de wijk Piazza terecht kan, antwoordde u dat u niet weet of ze daar nog steeds aanwezig zijn (zie notities CGVS, p.17). U heeft immers sinds meer dan een jaar geen contact meer met hen (zie notities CGVS, p.11). Gegeven uw verklaringen, kan echter enkel worden herhaald dat deze door u geopperde problemen bij terugkeer naar Ethiopië niet in verband staan met de vijf redenen voor internationale bescherming voorzien in de Geneefse Conventie. Evenmin constitueren de door u genoemde hypoteetische moeilijkheden bij het vinden van werk en het combineren van werk en scholing, in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat betreft uw verklaringen in verband met de instabiliteit en oorlog in uw land dient het hierna volgende opgemerkt. U stelde dat u geen contact meer heeft met uw zus M. sinds uw aankomst in België [in de maand september van het jaar 2022] (zie notities CGVS, p.10). U heeft evenmin contact met uw broer M., gezien het contact met uw broer via uw zus verliep. U stelde dat u ontdekte dat haar SIM-kaart niet meer werkt, wanneer u haar probeerde bellen. Wanneer u en uw moeder in Italië waren, werd uw zus gearresteerd (zie notities CGVS, p.11). Gevraagd om welke redenen ze werd gearresteerd, stelde u dat ze de taal Tigrinya spreekt en dat dit de reden is van haar arrestatie. Bij het uitbreken van de oorlog werd elk huis doorzocht in de wijk [Piazza] en werden mensen gearresteerd. Zij werd na vier à vijf maanden vrijgelaten omdat ze niets met politiek te maken had en geen contacten had met belangrijke Tigray (die u officials noemt). U weet niet om welke redenen ze een tweede keer gearresteerd is en u heeft geen contact meer met haar (zie notities CGVS, p.12). U weet niet of ze al is vrijgelaten, maar u stelde dat u in Addis Abeba wordt vrijgelaten wanneer u onschuldig bent en uw losgeld wordt betaald. U heeft geen contact meer proberen leggen met uw zus. Voor zover u weet, heeft uw broer geen problemen gehad [na het uitbreken van de Tigray-oorlog] (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd of u persoonlijke problemen zou hebben in verband met de oorlog indien u naar Ethiopië zou terugkeren, antwoordde u dat u gevaar loopt vanwege de algemene situatie in het land (zie notities CGVS, p.16). Gevraagd of u ook gevaar loopt wanneer u in Addis Abeba woont, antwoordde u dat er geen zekerheid is [dat u er geen gevaar zou lopen]. Gevraagd wat er zou kunnen gebeuren in Addis Abeba door die oorlog, antwoordde u dat u niet in problemen wil komen, zoals uw zus [die twee maal werd gearresteerd]. Echter, dient opgemerkt dat u verklaarde dat uw zus werd gearresteerd [in het kader van de Tigray-oorlog] omdat ze de taal Tigrinya sprak (zie notities CGVS, p.11). U verklaarde eveneens dat u zelf geen Tigrinya spreekt (zie notities CGVS, p.1). Evenmin spreekt uw broer Tigrinya en hij heeft dan ook geen problemen gehad in Addis Abeba na het uitbreken van de Tigray-oorlog (zie notities CGVS, p.13). Verder, dient opgemerkt dat enkel uw moeder de Tigray-etnie heeft en dat uw vader van Amhaarse afkomst is (zie notities CGVS, p.9-10). Aldus, gezien u een Amhaarse vader heeft en zelf enkel de Amhaarse taal machtig bent (zie notities CGVS, p.1) kan niet worden ingezien om welke redenen men u in Addis Abeba zou beschouwen als afkomstig van de Tigray-etnie. Bijgevolg, kan evenmin worden ingezien om welke redenen u in Addis Abeba omwille van uw etnie of in het kader van de Tigray-oorlog zou worden vervolgd.

Volledigheidshalve kan toegevoegd worden dat het loutere gegeven dat uw moeder tot de Tigray etnie zou behoren, evenmin volstaat om aannemelijk te maken dat u – die zelf geen Tigrinya spreekt – bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreersaddis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat uw moeder een etnische Tigray zou zijn, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw moeders etnische afkomst dreigt

te worden geïmagineerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft. Er dient dan ook opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt enige vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar Ethiopië. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekster twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 307 288 ingediend op 26 december 2023 waarbij verzoekster wordt vertegenwoordigd door advocaat A. CEREPANOV en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 307 635 ingediend op 28 december 2023 waarbij verzoekster wordt vertegenwoordigd door advocaat E. VANDERHAEGEN.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt:

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 307 288 en 307 635 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen en gesteld dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door verzoekster. Er wordt door verzoekster beslist dat het laatst ingediende verzoekschrift met rolnummer 307 635 mag behandeld worden.

Verzoekster wordt zodoende in toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van haar verzoekschrift in de zaak met rolnummer 307 288.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 307 635.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens voert zij een beoordelingsfout aan.

In het verzoekschrift wordt aangevangen met het betoog dat vooraleer overgegaan wordt tot de bekritisering van de motieven van de bestreden beslissing, verzoekster nieuwe elementen wenst aan te geven waarvan zij kennis heeft gekregen na ontvangst van de weigeringsbeslissing. Zo stelt verzoekster in contact te staan met een persoon van de Ethiopische ambassade die afkomstig is uit dezelfde wijk in Addis Abeba en dat toen zij hem inlichtte over de beslissing en met hem de mogelijkheid of onmogelijkheid om terug te keren naar Ethiopië besprak, deze persoon haar nieuws gaf over haar situatie en die van haar broer, waarmee zij omwille van haar reisweg reeds een jaar geen contact meer heeft. Zodoende waarschuwde deze persoon

haar voor het risico in geval van terugkeer naar Ethiopië, aldus verzoekster. Er wordt in het verzoekschrift vervolgd dat verzoekster vernam dat haar broer twee jaar geleden als activist heeft deelgenomen aan activiteiten tegen de Ethiopische overheid, waardoor hij geveiseerd werd door de autoriteiten. In dit verband wordt gewezen op de stukken bijgebracht middels het verzoekschrift zijnde een document van de politie van 20/01/2014 (Ethiopische kalender), waarin deze vraagt om een beslissing te nemen om de broer te arresteren en te voorkomen dat hij het land zou verlaten (stuk 3); een vonnis van de Ethiopische rechtbank van eerste aanleg van 20/01/2014 (Ethiopische kalender), waarin de arrestatie van de broer bevolen wordt (stuk 4) en een oproeping voor ondervraging, gericht aan verzoekster zelf (stuk 5). Verzoekster voegt van voormelde stukken een machinevertaling toe naar het Engels en stelt dat zij zal trachten beroep te doen op een beëdigd vertaler om een officiële vertaling van de gevoegde documenten voor te leggen. Voorts wordt toegelicht dat verzoekster heeft vernomen dat haar broer thans in Soedan verblijft, maar zij nog steeds geen contact met hem heeft kunnen opnemen. Verzoekster vermoedt dat haar broer haar niet vertelde over de problemen die hij kende om haar en haar moeder niet ongerust te maken, aangezien zij samen reeds in een moeilijke situatie zaten in Europa. Bovenstaande elementen vormen volgens verzoekster vervolgingsfeiten in hoofde van haar broer waarbij het voor zich spreekt dat deze feiten ook een impact hebben op de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster zelf, die overigens persoonlijk vernoemd werd in de oproepingsbrief in stuk 5. Verzoekster meent dat deze nieuwe elementen een nieuwe beoordeling van het dossier door verweerder rechtvaardigen, zo nodig door middel van een nieuw persoonlijk onderhoud.

Daarnaast tracht verzoekster de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing concreet te weerleggen. Zij voert aan dat er onvoldoende onderzoek plaatsvond naar het etnisch aspect van haar vrees en benadrukt haar Tigray etniciteit en identificatie als Tigray en de vrees voor vervolging die hieruit voortvloeit. Onder dit onderdeel gaat verzoekster in op haar identificatie als Tigray en stipt zij de situatie van Tigreeërs aan in het algemeen waaronder ook de gebreken in het vredesakkoord en het aanhoudend geweld alsook de aanhoudende aanwezigheid van mensenrechtenschendingen door Eritrese troepen in Tigray en de etnische aard van het conflict en verder het aanhoudend geweld en de nood aan terughoudendheid en verder onderzoek. Vervolgens wijst verzoekster op de situatie van Tigreeërs in Addis Abeba. In een ander onderdeel meent verzoekster dat er onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar de gevolgen van haar dubbele etniciteit en werpt zij tevens op dat de bestreden beslissing steunt op onvoldoende actuele landeninformatie. Ten slotte concludeert verzoekster dat haar de vluchtelingenstatus dient toegekend te worden gelet op haar gegronde vervolgingsvrees in geval van terugkeer naar Ethiopië en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus waarover verweerder volgens haar geen specifieke beoordeling heeft gemaakt.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- documenten die verzoekster aanduidt als zijnde een document van de politie, een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg en een oproepingsbrief met vrije vertalingen;
- Atrocities Watch Africa, *"Ethiopia Watch- Civil Society Monitor of the Cessation of Hostilities Agreement"* van juli 2023;
- Human Rights Council, *"The acute risk of further atrocity crimes in Ethiopia: an analysis"*, 3 oktober 2023;
- Human Rights Council, *"Report of the International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia"*, 14 september 2023;
- COI Focus Ethiopië, *"De situatie van Tigreeërs in Addis Abeba"* van 23 juni 2023;
- Ethiopia Insight, *"Because of the war, many Tigrayans no longer identify with Ethiopia"*, 16 januari 2023;
- AP News, *"'Leave no Tigrayan': in Ethiopia, an ethnicity is erased"*, 7 april 2021;
- HRW, *"Ethiopia: Atrocities Mar Ceasefire Anniversary - Abuses, Impunity Amid Warning International Attention"*, 2 november 2023;
- Addis Standard, *"News: PM Abiy Ahmed sacks Taye Dendea as state minister of Peace"*, 11 december 2023;
- International Crisis Group, *"Ethiopia's Ominous New War in Amhara"*, 16 november 2023.

3.2.2. Verzoekster brengt op 11 april 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- COI Focus Ethiopië *"Veiligheidssituatie in Amhara"* van 29 februari 2024;
- COI Focus Ethiopië *"Veiligheidssituatie in Oromia"* van 26 maart 2024.

Er word in deze aanvullende nota tevens verwezen naar een persbriefing van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van 29 augustus 2023.

3.2.3. Op 19 april 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij volgend rapport toevoegt:

- *"Algemeen ambtsbericht Ethiopië"* van 31 januari 2024.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekster stelt Ethiopië te hebben verlaten wegens gezondheidsproblemen waarvoor zij naar Italië reisde alwaar zij werd geopereerd.

Daarnaast wijst verzoekster op de algemene veiligheidssituatie en humanitaire/economische situatie in Ethiopië en het gebrek aan een familiaal netwerk.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster geen actuele en gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag aannemelijk heeft gemaakt of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

i) wat betreft de ernst en behandeling van verzoeksters medische problemen, en de gevolgen van deze problemen bij terugkeer naar Ethiopië het volgende wordt opgemerkt. Gevraagd om welke redenen verzoekster niet is teruggekeerd naar Ethiopië nadat zij werd geopereerd aan haar rug, antwoordde zij dat zij geen kans heeft om er verzorging te krijgen, mocht zij – bijvoorbeeld – vallen of mocht haar rug opnieuw medische zorgen nodig hebben. Daarenboven stelde verzoekster dat de gezondheidsorganisatie die ervoor gezorgd heeft dat zij voor behandeling naar Italië kon gaan haar geen tweede keer zou kunnen helpen. Gesteld dat de operatie aan haar rug reeds werd uitgevoerd en gevraagd om welke redenen ze haar in Ethiopië niet zouden kunnen helpen met de verdere behandeling en nazorg, antwoordde verzoekster dat zij denkt dat ze haar niet kunnen behandelen in Ethiopië gezien zij naar Italië moest gaan voor een operatie. Verzoekster vreest eveneens dat ze haar niet kunnen behandelen wanneer iets zou misgaan of mislukken. In Europa is verzoekster steeds naar een fysiotherapeut gegaan ter nazorg. Gevraagd of er in Ethiopië geen fysiotherapeuten zijn, antwoordde verzoekster het niet te weten. Verzoekster stelde dat zij denkt dat er in Ethiopië niet genoeg capaciteit is voor goede gezondheidszorg en dat dit de reden is dat ze haar in Ethiopië niet zouden kunnen helpen. Aldus, dient opgemerkt te worden dat verzoeksters vrees voor een gebrek aan medische behandeling in Ethiopië niet in verband staat met één van de vijf redenen voor internationale bescherming die het Vluchtelingenverdrag voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. In die zin, dient verzoekster zich voor een beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf

gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

ii) wat betreft verzoeksters verklaringen niet meer te kunnen studeren bij terugkeer naar Ethiopië of er geen werk te kunnen vinden, opnieuw moet vastgesteld worden dat deze genoemde problemen niet in verband staan met één van de vijf redenen voor internationale bescherming die het Vluchtelingenverdrag voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Gevraagd om welke redenen verzoekster denkt dat zij niet meer zou kunnen studeren in Addis Abeba, antwoordde zij dat zij eerst een woning moet hebben in Addis Abeba en ook moet betalen voor haar scholing. Bijgevolg, zou verzoekster dus ook moeten werken, maar werk vinden is zeer moeilijk in Ethiopië, zo verklaarde zij. Verzoekster verklaarde dat het leven [in Ethiopië] praktisch onbetaalbaar is en dat ook werk en school combineren zeer moeilijk is. Gevraagd of zij niet bij haar zus of broer in de wijk Piazza terecht kan, antwoordde verzoekster dat zij niet weet of ze daar nog steeds aanwezig zijn. Verzoekster heeft immers sinds meer dan een jaar geen contact meer met hen. Gegeven haar verklaringen, kan echter enkel worden herhaald dat deze door verzoekster geopperde problemen bij terugkeer naar Ethiopië niet in verband staan met de vijf redenen voor internationale bescherming voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Evenmin constitueren de genoemde hypothetische moeilijkheden bij het vinden van werk en het combineren van werk en scholing, in verzoeksters hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

iii) wat betreft verzoeksters verklaringen in verband met de instabiliteit en oorlog in haar land het volgende wordt opgemerkt. Verzoekster stelde dat zij geen contact meer heeft met haar zus sinds haar aankomst in België [in de maand september van het jaar 2022]. Verzoekster heeft evenmin contact met haar broer gezien het contact met de broer via haar zus verliep. Verzoekster stelde dat zij ontdekte dat haar SIM-kaart niet meer werkt, wanneer zij haar probeerde bellen. Wanneer verzoekster en haar moeder in Italië waren, werd haar zus gearresteerd en gevraagd om welke redenen ze werd gearresteerd, stelde verzoekster dat ze de taal Tigrinya spreekt en dat dit de reden is van haar arrestatie. Bij het uitbreken van de oorlog werd elk huis doorzocht in de wijk [Piazza] en werden mensen gearresteerd. Zij werd na vier à vijf maanden vrijgelaten omdat ze niets met politiek te maken had en geen contacten had met belangrijke Tigray (die verzoekster officials noemt). Verzoekster weet niet om welke redenen ze een tweede keer gearresteerd is en zij heeft geen contact meer met haar. Verzoekster weet niet of ze al is vrijgelaten, maar zij stelde dat ze in Addis Abeba wordt vrijgelaten wanneer men onschuldig is en losgeld wordt betaald. Verzoekster heeft geen contact meer proberen leggen met haar zus. Voor zover zij weet, heeft haar broer geen problemen gehad [na het uitbreken van de Tigray-oorlog]. Gevraagd of zij persoonlijke problemen zou hebben in verband met de oorlog indien zij naar Ethiopië zou terugkeren, antwoordde verzoekster dat zij gevaar loopt vanwege de algemene situatie in het land. Gevraagd of zij ook gevaar loopt wanneer zij in Addis Abeba woont, antwoordde verzoekster dat er geen zekerheid is [dat zij er geen gevaar zou lopen]. Gevraagd wat er zou kunnen gebeuren in Addis Abeba door die oorlog, antwoordde verzoekster dat zij niet in problemen wil komen, zoals haar zus [die twee maal werd gearresteerd]. Echter, dient opgemerkt te worden dat verzoekster verklaarde dat haar zus werd gearresteerd [in het kader van de Tigray-oorlog] omdat ze de taal Tigrinya sprak. Verzoekster verklaarde eveneens dat zij zelf geen Tigrinya spreekt. Evenmin spreekt haar broer Tigrinya en hij heeft dan ook geen problemen gehad in Addis Abeba na het uitbreken van de Tigray-oorlog. Verder, dient opgemerkt dat enkel verzoeksters moeder de Tigray-etnie heeft en dat de vader van Amhaarse afkomst is. Aldus, gezien verzoekster een Amhaarse vader heeft en zelf enkel de Amhaarse taal machtig is kan niet worden ingezien om welke redenen men haar in Addis Abeba zou beschouwen als afkomstig van de Tigray-etnie. Bijgevolg, kan evenmin worden ingezien om welke redenen verzoekster in Addis Abeba omwille van haar etnie of in het kader van de Tigray-oorlog zou worden vervolgd.

iv) volledigheidshalve kan toegevoegd worden dat het loutere gegeven dat verzoeksters moeder tot de Tigray etnie zou behoren, evenmin volstaat om aannemelijk te maken dat verzoekster – die zelf geen Tigrinya spreekt – bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba” van 23 juni 2023 blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Verzoekster zelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat de moeder een etnische Tigray zou zijn, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op

ernstige schade in verzoeksters hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan verzoekster toe om concrete, op haar persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar moeders etnische afkomst dreigt te worden geviséerd of vervolgd, alwaar zij in gebreke blijft. Er dient dan ook opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt enige vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar Ethiopië.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde pertinente, correcte en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing om te buigen. Verzoekster volhardt in haar verklaringen op het CGVS, beklemtoont haar (dubbele) etnie en bekritiseert verweerders analyse en gevolgtrekkingen die zijn gesteund op beschikbare en geactualiseerde landeninformatie en de door haarzelf geschetste context, doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van bovenstaande motieven.

Waar verzoekster het niet eens is met verweerders terechte appreciatie dat zij niet aantoonde dat zij zal beschouwd worden als Tigray gezien haar Amhaarse vader en het gegeven dat zij zelf enkel Amhaars spreekt, gaat zij er met haar uitgebreid betoog aangaande haar identificatie als Tigray evenwel aan voorbij dat verweerder hoe dan ook eveneens een risico op vervolging of ernstige schade wegens haar Tigray achtergrond heeft onderzocht. Verzoekster slaagt er evenwel met dit betoog en haal talrijke verwijzingen naar algemene informatie niet in afbreuk te doen aan de analyse dat uit de beschikbare recente landeninformatie blijkt dat er in Addis Abeba - alwaar verzoekster, die niet politiek actief is noch Tigrinya spreekt, is geboren en tot 2018 heeft gewoond en school gelopen (Vragenlijst van 16 juni 2023, vraag 3; Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 2, 12, 14-15) - geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit) en verzoekster, de recente landeninformatie in acht genomen, geen concrete, op haar persoon betrokken overtuigende elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk en actueel omwille van haar etnische afkomst dreigt te worden geviséerd of vervolgd in Addis Abeba.

De door verzoekster aangehaalde en geciteerde algemene informatie zoals ook toegevoegd aan het verzoekschrift en haar aanvullende nota van 11 april 2024 en haar betoog aangaande haar Amhaarse origine en het conflict in de Amhara regio's kan geen ander licht werpen op voorgaande actuele analyse daar de opgeworpen informatie betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba waarvan zij afkomstig is.

De Raad stipt voorts aan dat verzoekster geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Ethiopië aan te halen. Met betrekking tot de vraag of een verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, kan het niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met de persoon aannemelijk gemaakt worden. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie, voorgaande vaststellingen in haar hoofde in acht genomen, in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd in Addis Abeba.

Waar verzoekster nog opwerpt dat haar verklaringen aangaande het gebrek aan werkmogelijkheden en gebrek aan adequate medische behandelingen wel degelijk kunnen gelinkt worden aan haar etnische achtergrond, waarbij zij tevens aankaart laaggeschoold te zijn en nooit te hebben gewerkt in Ethiopië, stipt de Raad verzoeksters Amhaarse achtergrond aan en wordt beklemtoond dat verzoekster Amhaars spreekt en zij verder niet aantoonde dat zij geen beroep meer zou kunnen doen op een familiaal netwerk in Addis Abeba alwaar minstens haar zus verblijft waarmee ze na vertrek contacten heeft onderhouden en waarbij niet kan blijken dat deze niet hersteld kunnen worden te meer verzoekster hiertoe geen ernstige en aanhoudende pogingen heeft ondernomen (persoonlijk onderhoud, p. 12). Bovendien slaagde verzoekster er in ook in België, een voor haar vreemd land, de nodige zelfredzaamheid aan de dag te leggen door hier alleen naar toe te reizen en werk te vinden (persoonlijk onderhoud, p. 6, 15), dit ondanks de opgeworpen scoliose waarvoor zij reeds werd geopereerd en in het kader waarvan thans geenszins actuele objectieve (medische) stukken voorliggen die duiden op een actuele problematiek die haar terugkeer kan verhinderen.

Met betrekking tot de voor verzoekster opgeworpen "nieuwe elementen" (waarvan zij kennis heeft gekregen na ontvangst van de weigeringsbeslissing) aangaande haar broer, waarmee zij omwille van haar reisweg geen contact meer heeft, die twee jaar geleden als activist zou hebben deelgenomen aan activiteiten tegen de Ethiopische overheid waardoor hij gevisieerd werd door de autoriteiten. wijst de Raad op het volgende. Vooreerst weet verzoekster, die nooit eerder gewag heeft gemaakt van enige politieke activiteiten van haar broer laat staan diens problemen hierdoor, niet te overtuigen dat zij nooit eerder en dusdanig laattijdig op de hoogte zou zijn gebracht van deze vermeende problemen en het voorgehouden profiel van haar broer, te meer verzoekster ook onder meer in Italië samen met haar moeder een beschermingsverzoek indiende alwaar zij ook werden afgewezen. Verzoeksters verklaring dat zij deze informatie via een contactpersoon van de ambassade vernam die toevallig afkomstig is uit dezelfde wijk in Addis Abeba en haar vermoeden dat haar broer haar niet vertelde over de problemen die hij kende om haar en haar moeder niet ongerust te maken, aangezien zij samen reeds in een moeilijke situatie zaten in Europa acht de Raad geenszins afdoende noch aannemelijk. Er kan immers niet ingezien worden waarom verzoeksters broer, waarmee zij via haar zus nog tot haar vertrek naar België contacten onderhield (persoonlijk onderhoud, p. 10) in het kader van hun Italiaans beschermingsverzoek deze beweerde feiten en het relevante gegeven dat ook zij zou vermeld worden in een oproepingsbrief, zou verzwijgen gelet op de ernst van de situatie alsook gelet op haar mogelijke terugkeer na de afwijzing van hun Italiaans beschermingsverzoek. Dat verzoekster, die in augustus 2023 nog verklaarde geen weet te hebben of haar broer ooit problemen heeft gekend hoewel zij sinds haar vertrek uit Ethiopië in 2018 tot aan haar vertrek uit Frankrijk in 2022 contacten onderhield met hem via haar zus, plots vijf maanden later in haar verzoekschrift van december 2023 opwerpt dat haar broer dan toch problemen heeft ondervonden in het kader van de oorlog van 2020, komt in voormelde omstandigheden dan ook weinig ernstig voor.

De Raad stelt daarnaast vast dat verzoekster hoe dan ook geen actuele en persoonlijk vervolgingsvrees in haar eigen hoofde aannemelijk maakt wegens deze vermeende politieke activiteiten en problemen van haar broer die dateren van twee jaar geleden in het kader van de oorlog destijds gezien zij uitdrukkelijk verklaarde niet politiek actief te zijn en uit haar verklaringen niet kan blijken dat haar zus die nog in Ethiopië verblijft wegens haar familieband met de broer en wegens diens politieke activiteiten problemen zou hebben gekend of kennen.

Waar verzoekster ter staving van deze door de Raad onaannemelijk bevonden feiten wijst op de bijgebrachte stukken, die bovendien niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zodat de inhoud ervan niet afdoende en objectief kan nagegaan worden, moet vastgesteld worden dat deze slechts foto's/kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan geverifieerd worden waardoor hieraan slechts beperkte bewijswaarde kan gehecht worden. Bovendien beklemt toont de Raad dat verzoekster geenszins een persoonlijke en actuele vrees in haar hoofde aantoonde wegens de voorgehouden problemen en beweerde (gerechtelijke) procedure van haar broer die volgens haar dateren van ondertussen meer dan twee jaar geleden in de context van de oorlog destijds (zie ook het gehanteerd Ethiopisch kalender 20/01/2014) toen zij zelf overigens nog minderjarig was zodat het weinig aannemelijk voorkomt dat zij, die bovendien reeds sinds 2018 afwezig is uit Ethiopië, toen opgeroepen zou zijn voor ondervraging.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoekster, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij

specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In casu kan gewezen worden op de door verweerder aangehaalde COI Focus van 23 juni 2023 waaruit blijkt dat op 2 november 2022 het TPLF en de federale regering van Ethiopië een staakt-het-vuren en vredesovereenkomst hebben getekend en waarin geen gewag wordt gemaakt van een gewapend conflict met strijdende partijen in de hoofdstad Addis Abeba.

Voorts kan samen met verweerder gewezen worden op de middels de aanvullende nota van 19 april 2024 bijgebrachte recente landeninformatie zijnde “het Algemeen ambtsbericht Ethiopië” van 31 januari 2024 waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is ondanks bestaande politieke spanningen het geweld in verschillende regio’s van het land (p. 38-39).

Verzoekster toont met de volharding in haar (dubbele) etnie alsook met haar verwijzingen naar algemene informatie die voornamelijk betrekking heeft op andere regio’s dan Addis Abeba, niet aan dat er heden in Addis Abeba een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Amhaars machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3.10. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU